

תלמודו בידו

דף לה עמוד א

- א** באיזה אופן מותר לחמם את המקוה הצונן שהכהן הגדול טובל בו ביום הכיפורים ? [מדף לד.]
- ב** לר' יהודה, כיצד מותר להטיל ברזל חם לתוך מקוה צונן, והרי הוא מצרף ומחזק את הברזל ?
- ג** האם מותר למול תינוק שבבשר ערלתו יש בהרת שאסור לקוצצה מן התורה, ומדוע ?
- ד** כשכהן גדול פושט את בגדי הזהב ללבוש בגדי לבן, מתי הוא מקדש את ידיו ורגליו ?

- א** משנה: מחממים מים מערב יום הכיפורים, ולמחרת מטילים אותם לתוך המקוה הצונן. ר' יהודה: מחממים חתיכות עבות של ברזל בערב יום הכיפורים, ולמחרת מטילים אותן לתוך המקוה.
- ב** רב ביבי: הברזל לא היה חם במידה כזו שהטלתו למים קרים תחזק אותו. ואף שהניחו את הברזל בלילה בתוך גחלים לוחשות, כבר נצטננו קצת. אביי: צירוף אינו אסור אלא מדרבנן [אפילו מתכוון לצרפו], והואיל ואינו מכוון לצירוף הרי זה "דבר שאינו מתכוון" שמותר באיסור דרבנן.
- ג** ר' שמעון: מותר. משום שאינו מתכוון לקוץ את הבהרת, ודבר שאינו מתכוון מותר. ר' יהודה: מותר. שנאמר "וביום השמיני ימול בשר ערלתו". והמילה "בשר" מיותרת ללמד שאם יש בהרת בערלה, מצות מילה דוחה את איסור קציצת בהרת.
- אך אין היתר משום "דבר שאינו מתכוון" בדבר שאילו עשאו במתכוון יעבור על איסור תורה.
- ד** ר' מאיר: פושט בגדי זהב, ואחר כך מקדש ידיו ורגליו. חכמים: מקדש ידיו ורגליו, ואחר כך פושט את בגדי הזהב.